

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII AL REPUBLICII MOLDOVA
JUDECĂTORIA CAHUL SEDIUL TARACLIA

MD-7402, or. Taraclia, str. Pacii, 3
Tel. (fax.) (294) 2-47-96; e-mail: jt@justice.md

Leșire nr. 1436 din 09.04 2021 r.

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu 28

În procedura Judecătorei Cahul (sediul Taraclia) se află cauza civilă №3-1/2021, la cererea de chemare în judecată depusă de Todorov Maxim împotriva Universității de Stat din Cahul „B. P. Hasdeu”, rectorului Universității de Stat din Cahul „B. P. Hasdeu” Popa Andrei privind anularea refuzului de acces la informații oficiale, obligarea de a furniza informații și repararea prejudiciului moral.

Astfel, în adresa dumneavoastră se expediază încheierea din 19 martie 2021 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

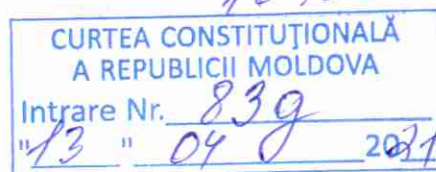
În caz că pentru examinare va fi necesar dosarul civil, acesta la solicitare va fi expedit în adresa dumneavoastră.

Anexă:

- 1) Încheierea Judecătorei Cahul (sediul Taraclia) din 19 martie 2021 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.
- 2) Sesizarea Curții Constituționale în original.

Președintele ședinței
Judecătorul

Marina Rusu

Către: Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Adresa: mun. Chișinău, str. Al. Lăpușneanu, nr. 28,
Nr.tel.: +373 22 25-37-08, fax: +373 22 25-37-46
e-mail: secretariat@constcourt.md

SESIZARE
privind excepția de neconstituționalitate
prezentată în conformitate cu prevederile art.135 alin.(1) lit.a) din Constituția Republicii
Moldova.

A. Autorul excepției de neconstituționalitate

1. Nume: Todorov
2. Prenume: Maxim
3. Adresă:
4. Telefon:

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun.

1. Todorov Maxim a depus cerere de chemare în judecată la Judecătoria Cahul, sediul Central împotriva Universității de Stat „B.P. Hasdeu” din Cahul, Popa Andrei - rectorul Universității de Stat din Cahul, intervenient accesoriu Ministerul Educației, Culturii și Cercetării privind anularea refuzului de acces la informații oficiale, obligarea de a furniza informații și repararea prejudiciului moral cauzat.
2. Cererea de chemare în judecată depusă de către reclamantul Todorov Maxim a fost repartizată aleatoriu judecătorului din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Central, Bologan Ana. Prin încheierea din 09.10.2020, judecătorul din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Central, Bologan Ana, și-a declinat competența de judecător specializat în materie civilă de la examinarea cauzei nominalizate, în favoarea judecătorului specializat în materie de contencios administrativ. În motivarea încheierii, instanța de fond a indicat faptul că Universitatea de Stat din Cahul se realizează expres noțiunilor de autoritate publică, or, acționează în regim de putere publică și are scopul realizării unui interes public, or, îndeplinește sarcinile de promovare a politicii educaționale, deci în regim de putere publică și se impune cu forță juridică în raport cu persoanele fizice și juridice, pentru realizarea interesului public.
3. Prin încheierea din 14.10.2020, judecătorul din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Central, Bancov Evgheni, a dispus suspendarea procesului în cauza intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Todorov Maxim împotriva Universității de Stat „B.P. Hasdeu” din Cahul, Popa Andrei – rectorul Universității de Stat din Cahul, intervenient accesoriu Ministerul Educației, Culturii și Cercetării privind anularea refuzului de acces la informații oficiale, obligarea de a furniza informații și repararea prejudiciului moral cauzat, cu prezentarea dosarului Curții de Apel Cahul în vederea soluționării conflictului negativ de competență.
4. Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 30.10.2020 s-a constatat competența instanței specializate în materie de contencios administrativ la judecarea acțiunii la cererea de chemare în judecată depusă de Todorov Maxim împotriva Universității de Stat „B.P. Hasdeu” din Cahul, Popa Andrei – rectorul Universității de Stat din Cahul, intervenient accesoriu Ministerul Educației, Culturii și Cercetării privind anularea refuzului de acces la informații oficiale, obligarea de a furniza informații și repararea prejudiciului moral cauzat și s-a dispus remiterea cauzei spre judecare în fond Judecătoriei Cahul, sediul Central – judecătorului specializat în materie de contencios administrativ. În motivarea încheierii în cauză, instanța de apel a indicat că Universitatea de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu” din Cahul se înscrie direct noțiunii de autoritate publică, or, aceasta a fost instituită prin act normativ și acționează în regim de putere publică și are scopul realizării unui interes public, îndeplinind sarcinile de promovare a politicii educaționale, deci în regim de putere publică și se impune cu forță juridică în raport cu persoanele fizice și juridice, pentru realizarea interesului public.

C. Obiectul sesizării.

Prezenta sesizare are ca obiect exercitarea controlului constituționalității normei prevăzute la art.7 Cod administrativ și anume a definiției oferite de legiuitor noțiunii de autoritate publică, or, calitatea de pîrît în cauzele examinate în procedura contenciosului administrativ, după adoptarea Codului administrativ, o pot avea doar autoritățile publice.

Potrivit art.7 Cod administrativ: „Autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public”.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție.

1. Constituția Republicii Moldova reglementează expres la art.7 următoarele: „Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică”.
2. Potrivit art.20 din Constituția Republicii Moldova: „(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție” iar potrivit art.23 din Constituție: „(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică. (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative”.
3. Potrivit art.6 din Constituția Republicii Moldova: „În Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sînt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției”.
4. Este relevant cazului dat și faptul că Constituția Republicii Moldova reglementează expres în cuprinsul Titlului III autoritățile publice. În această ordine de idei, potrivit art.60 din Constituția Republicii Moldova: „Parlamentul, organ reprezentativ suprem și legislativ; (1) Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova și unica autoritate legislativă a statului. (2) Parlamentul este compus din 101 deputați”. Potrivit art.77 din Constituție: „(1) Președintele Republicii Moldova este șeful statului. (2) Președintele Republicii Moldova reprezintă statul și este garantul suveranității, independenței naționale, al unității și integrității teritoriale a țării”. Potrivit art.96 din Constituție: „(1) Guvernul asigură realizarea politicii interne și externe a statului și exercită conducerea generală a administrației publice. (2) În exercitarea atribuțiilor, Guvernul se conduce de programul său de activitate, acceptat de Parlament”. Potrivit art.107 din Constituție: „(1) Organele centrale de specialitate ale statului sînt ministerele. Ele traduc în viață, în temeiul legii, politica Guvernului, hotărârile și dispozițiile lui, conduc domeniile încredințate și sînt responsabile de activitatea lor. (2) În scopul conducerii, coordonării și exercitării controlului în domeniul organizării economiei și în alte domenii care nu intră nemijlocit în atribuțiile ministerelor, se înființează, în condițiile legii, și alte autorități administrative”.
5. La fel, țin să menționez că în conținutul hotărârii nr.26 din 23.11.2010 Curtea Constituțională a indicat expres faptul că pentru a corespunde criteriilor de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate, norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încît să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.
6. Într-o altă hotărîre, nr.26 din 27.09.2016, Curtea Constituțională a reținut că la elaborarea unui act normativ legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca aceasta să corespundă exigențelor de calitate. Textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității

materiei legislative sau a corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile, iar previzibilitatea și claritatea constituie elemente sine qua non ale constituționalității unei norme, care în activitatea de legiferare acestea nicidecum nu pot fi omise.

7. Mai mult, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a subliniat importanța asigurării accesibilității și previzibilității legii, instituind o serie de repere pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru respectarea acestor exigențe. Astfel, în cauza CEDO „Rotaru vs România” din 04.05.2000 Curtea a statuat că o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate, să își corecteze conduita.

E. Argumentarea pretinsei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție.

1. La caz, în motivarea încheierii din 09.10.2020 prin care judecătorul din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Central, Bologan Ana, și-a declinat competența judecătorului specializat în materie civilă de la examinarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de Todorov Maxim vs Universitatea de Stat „B.P. Hasdeu” din Cahul, Popa Andrei, privind anularea refuzului de acces la informații și repararea prejudiciului moral cauzat în favoarea judecătorului specializat în materie de contencios administrativ, făcând trimitere la prevederile art.7, 8 și 18 din Codul administrativ, instanța concluzionează că reclamantul unei acțiuni în contencios administrativ poate fi persoana care pretinde încălcarea unui drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, vătămare sau încălcare cauzată de o autoritate publică și care rezultă din activitatea administrativă a acestei autorități, **iar pîrît poate fi doar autoritatea care acționează în regim de putere publică.** Mai concluzionează instanța de judecată că, **Universitatea de Stat „B.P. Hasdeu” din Cahul, fiind instituție publică, se realizează expres noțiunilor de autoritate publică,** or, acționează în regim de putere publică și are scopul realizării unui interes public, or, îndeplinește sarcinile de promovare a politicii educaționale, deci în regim de putere publică și se impune cu forță juridică în raport cu persoanele fizice și juridice pentru realizarea interesului public. Aceeași poziție a fost susținută și de către Curtea de Apel Cahul prin încheierea din 30.10.2020.
2. Referitor la interpretarea oferită de către instanța de judecată noțiunii de autoritate publică reglementată la art.7 din Codul administrativ, țin să menționez faptul că odată cu intrarea în vigoare a Codului administrativ la data de 01.04.2019, calitatea de pîrît în cauzele de contencios administrativ o poate avea în exclusivitate autoritatea publică, iar alți subiecți de drept, persoanele fizice au juridice nu pot fi participanți în cauzele de contencios administrativ în calitate de pîrîți, ci doar terți, fapt expres prevăzut la art.189 Cod administrativ care stabilește următoarele: *„(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. (2) O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere. (3) În cazurile prevăzute de lege, precum și în scopul revendicării drepturilor ce reies dintr-un contract administrativ, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată și de autoritatea publică”.*
3. Faptul că calitatea de pîrît în cauzele examinate în procedura contenciosului administrativ o pot avea doar autoritatea publică este confirmat și de Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr.104 din 02.04.2019 care stipulează următoarele: *„Din prevederile art.203 lit.a) Cod*

- administrativ rezultă că participanți la proces sunt părțile. Totodată, art.204 Codul administrativ prevede că „Părți în procedura de contencios administrativ pot fi persoanele fizice sau juridice și autoritățile publice în sensul art.7 din Codul administrativ”.
8. Astfel, potrivit art.7 din Codul administrativ „**Autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public**”. Reieșind din conținutul acestei prevederi legale, pentru a stabili dacă o anumită structură organizatorică sau organ are calitatea de autoritate publică, este necesar să fie întrunite următoarele condiții: a) structura organizatorică sau organul să fie **instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ**; b) structura organizatorică sau organul să **acționeze în regim de putere publică** (să fie înzestrată cu capacitate de drept public); c) structura organizatorică sau organul să **acționeze în scopul realizării unui interes public**.
9. Potrivit art.8 din Codul administrativ: „**Regimul de putere publică reprezintă ansamblul competențelor prevăzute de lege în vederea realizării sarcinilor autorităților publice, care le conferă posibilitatea de a se impune cu forță juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice**” iar potrivit art.18 din Codul administrativ: „**Interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții**”.
10. În același timp, țin să menționez că de la data intrării în vigoare a Codului administrativ, nu constituie autorități publice și prin urmare nu sînt pîrți în procedura contenciosului administrativ persoanele juridice de drept privat (de exemplu furnizorii de energie electrică, serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, gaze naturale, etc.) care anterior, potrivit art.2 din Legea contenciosului administrativ nr.793/2000 se asimilau autorității publice. Astfel, de la data intrării în vigoare a Codului administrativ, adică de la data de 01.04.2019, litigiile asimilate celor de contencios administrativ se vor examina și soluționa în procedura în acțiune civilă ca litigii de drept civil, iar în calitate de metode de apărare se vor aplica doar metodele de drept civil.
11. Pe de altă parte, prin noțiunea de **instituție publică**, potrivit art.307 Cod civil (în redacția de după 01.03.2019), subînțelegem următoarele: „(1) **Instituția publică este persoană juridică de drept public care se constituie în baza unui act emis de autoritatea publică și care este finanțată, integral sau parțial, de la bugetul acesteia din urmă.** (2) **Fondatorul răspunde pentru obligațiile instituției publice în măsura în care patrimoniul acesteia nu este suficient pentru stingerea lor.** (3) **Instituția publică este în drept să desfășoare activitatea neinterzisă de lege, care ține de realizarea scopurilor prevăzute de lege sau statut.** (4) **Activitatea care, conform legii, este supusă licențierii poate fi practică de instituția publică doar după obținerea licenței, dacă legea nu prevede altfel.** (5) **Pentru desfășurarea activității de întreprinzător care nu rezultă nemijlocit din scopul prevăzut în statut, instituția publică poate constitui, singură sau împreună cu alte persoane juridice de drept public, societăți cu răspundere limitată sau societăți pe acțiuni. Instituția publică poate constitui societăți cu răspundere limitată sau societăți pe acțiuni împreună cu persoane juridice de drept privat în condițiile legislației privind parteneriatul public-privat**”.
12. În scopul elucidării mai clare a deosebirilor existente între noțiunea de „autoritate publică” și cea de „instituție publică”, în cele ce urmează, prin prisma art.7 din Codul administrativ, a art.307 Cod civil (în redacția de după 01.03.2019), am purces la următoarea analiză comparativă:

autoritate publică (în sensul art.7 din Codul administrativ)	instituție publică (în sensul art.307 Cod civil și a Codului educației)
se instituie prin lege sau printr-un alt act normativ;	se constituie pe baza unui act emis de autoritatea publică;
acționează în regim de putere publică (în sensul art.8 din Codul administrativ);	desfășoară activitate neinterzisă de lege/ activitate supusă licențierii;
acționează în scopul realizării unui interes public (în sensul art.18 din Codul administrativ).	desfășoară activitate care ține de realizarea scopurilor prevăzute de lege sau statut.

13. Raportînd cerințele sau criteriile prevăzute la art.7 din Codul administrativ, necesare unui organ sau structuri organizatorice pentru a fi considerată autoritate publică, la noțiunea de instituție publică, constatăm că instituția publică, la caz Universitatea de Stat din Cahul, nu corespunde acestor cerințe, or, în primul rînd, nu acționează în regim de putere publică în sensul art.8 din Codul administrativ și nici în scopul realizării unui interes public în sensul art.18 din Codul administrativ, ci funcționează în baza Constituției Republicii Moldova, Codului educației, legislației în vigoare, acordurilor și convențiilor internaționale contractate de Republica Moldova, Cartei Instituției Publice Universitatea de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu” din Cahul, Statutului și altor reglementări proprii.
14. Potrivit prevederilor Codului educației, și anume facem referire la art.15 alin.(1) lit.k) care reglementează următoarele: „(1) În conformitate cu structura învățămîntului, instituțiile de învățămînt se clasifică după cum urmează: k) instituție de învățămînt superior - universitate, academie de studii, institut, școală superioară, școală de înalte studii etc.” iar potrivit art.75: „(1) Învățămîntul superior este un factor-cheie pentru dezvoltarea culturală, economică și socială a societății bazate tot mai mult pe cunoaștere și un promotor al drepturilor omului, dezvoltării durabile, democrației, păcii și justiției. (2) Învățămîntul superior are drept misiune: a) crearea, păstrarea și diseminarea cunoașterii la cel mai înalt nivel de excelență; b) formarea specialiștilor de înaltă calificare competitivi pe piața națională și internațională a muncii; c) crearea oportunităților de formare profesională pe parcursul întregii vieți; d) păstrarea, dezvoltarea și promovarea valorilor naționale cultural-istorice în contextul diversității culturale”.
15. La caz, reieșind din sensul art.7 Cod administrativ în coroborare cu prevederile art.307 Cod civil (în redacția de după 01.03.2019), a Codului educației și al Statutului Universității de Stat din Cahul, **Universitatea de Stat „B.P. Hasdeu” din Cahul nu este autoritate publică ci instituție publică**, fapt ce derivă expres din pct.1.1. al Statutului Universității de Stat din Cahul și anume facem referire la: „1.1. Instituția Publică Universitatea de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu” din Cahul, fondată prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldov nr.519 din 07.06.1999, este instituție de învățămînt superior din Republica Moldova, funcționează în baza Constituției Republicii Moldova, Codului educației al Republicii Moldova (Legea nr.152 din 17.07.2014), legislației în vigoare, acordurilor și convențiilor internaționale contractate de Republica Moldova, Cartei Instituției Publice Universitatea de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu” din Cahul care reprezintă izvorul și temeiul de drept al actualului Statut și altor reglementări proprii”.
16. Respectiv, este eronată interpretarea dată, afît de către instanța de fond, cît și de către instanța de apel, noțiunii de autoritate publică prevăzută la art.7 din Codul administrativ și anume prin

asimilarea universității ca instituție publică cu cea de autoritate publică, or, în situația în care se invocă asemenea argumente, instanța de judecată urmează să motiveze în care din cele trei autorități se încadrează universitatea: cea legislativă, executivă sau judecătorească.

17. Mai mult, Constituția Republicii Moldova, în conținutul Titlului III, prevede exhaustiv lista autorităților publice, fie că este vorba despre autorități publice centrale, fie despre cele locale, listă în care nu se regăsesc instituțiile publice, la caz, universitatea. **De asemenea, este de menționat că Anexa nr.1 a Hotărârii Guvernului nr.1001 din 26.12.2011 privind punerea în aplicare a unor acte legislative stabilește expres și exhaustiv lista autorităților publice unde activează funcționari publici, la caz, în cadrul universității nu activează funcționari publici.**
18. Faptul că noțiunea de **instituție publică nu poate fi asimilată noțiunii de autoritate publică** în sensul art.7 din Codul administrativ se confirmă și prin răspunsul Nr.08/5-09/372 din 07.12.2020 oferit de Ministerul Educației Culturii și Cercetării al Republicii Moldova la cererea înaintată prin care a indicat următoarele: *„În cazul examinat, Universitatea de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu” din Cahul este o instituție publică de învățământ superior. (...) în corespundere cu art.6 din Constituția Republicii Moldovanr.0/1994 „în Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sunt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției”. În aceste circumstanțe, reținem că Universitatea de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu” din Cahul – instituție publică de învățământ superior nu trebuie confundată cu cele trei puteri publice în stat”*. Aceeași poziție o are și Ministerul Justiției care, în răspunsul nr.03/3199 din 15.12.2020, referitor la problema abordată, indică următoarele: *„(...) autoritățile publice sunt organe de stat sau ale unităților administrativ teritoriale care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public, așa cum prevede art.7 din Codul administrativ al Republicii Moldova nr.116/2018. Instituția publică este o entitate organizatorică care deține personalitate juridică și care prestează servicii de ordin/interes public”*.
19. La fel, referitor la problema abordată s-a expus și Cancelaria de Stat prin răspunsul nr.16-09-1687 din 26.02.2020 în care indică următoarele: *„(...) regimul general al funcției publice, statutul funcționarului public, raporturile juridice dintre funcționarii publici și autoritățile publice sunt reglementate de prevederile Legii nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. În acest sens, în Anexa nr.1 la Legea nr.158/2008, sunt specificate autoritățile publice care cad sub incidența legii precitate. Subsidiar, specificăm că, în conformitate cu prevederile pct.2 din Statutul Instituției publice „Agenția Servicii Publice”, aprobat prin Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.314/2017, Agenția Servicii Publice este o instituție publică și nu autoritate publică, iar personalul acesteia nu are statut de funcționar public”*.
20. Reieșind din circumstanțele de fapt și de drept enunțate anterior, se constată că noțiunea de autoritate publică reglementată la art.7 Cod administrativ nu corespunde standardelor de calitate ale unui act administrativ, la caz, a cerințelor de claritate și previzibilitate a legii, ceea ce contravine prevederilor art.7, art.20 alin.(2), art.23 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, art.6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, ceea ce determină instanțele de judecată să interpreteze extensiv norma prevăzută la art.7 din Codul administrativ prin asimilarea eronată a noțiunii de instituție publică cu cea de autoritate publică.

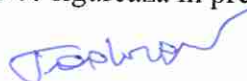
F. Lista documentelor relevante.

1. încheierea Judecătorei Cahul, sediul Central din 09.10.2020;
2. încheierea Curții de Apel Cahul din 30.10.2020;
3. răspunsul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr.08/5-09/372 din 07.12.2020;
4. răspunsul Ministerului Justiției nr.03/3199 din 15.12.2020;
5. răspunsul Cancelariei de Stat nr.16-09-1687 din 26.02.2020;
6. statutul Universității de Stat din Cahul.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării.

Declar pe propria onoare că informațiile ce figurează în prezenta sesizare sunt exacte.

Todorov Maxim

ÎN CHEIERE

or. Taraclia

19 martie 2021

Judecătoria Cahul, sediul Taraclia
Instanța de judecată în componența:

Președinte ședinței, judecătorul Marina Rusu
Grefier Anastasia Ciuvalscaia

Cu participarea:

Reclamant – Todorov Maxim

Pîrît – Universitatea de Stat «B.P. Hașdeu» din mun.Cahul, reprezentatul, avocatul Dandeaș Veaceslav

examinând în ședință publică cererea depusă de avocatul Todorov Maxim privind ridicarea excepției de neconstituționalitate prevederilor art.7 din Codul administrativ în temeiul art.135 alin.(1) lit.a) Constituția Republicii Moldova și sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova, în cadrul examinării cauzei №3-1/2021 intentată la cererea de chemare în judecată a lui Todorov Maxim împotriva Universității de Stat din Cahul „B.P.Hasdeu”, și împotriva rectorului Universității de Stat din Cahul „B.P.Hasdeu” Popa Andrei privind anularea refuzului de acces la informații oficiale, obligarea de a furniza informații și repararea prejudiciului moral,-

CONSTATĂ:

La data de 11.01.2021 la judecătoria Cahul sediul Taraclia a parvenit cauza №3-1/2021 intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Todorov Maxim împotriva Universității de Stat din Cahul „B.P.Hasdeu”, și i împotriva rectorului Universității de Stat din Cahul „B.P.Hasdeu” Popa Andrei privind anularea refuzului de acces la informații oficiale, obligarea de a furniza informații și repararea prejudiciului moral.

La data de 24.02.2021 la judecătoria Cahul sediul Taraclia a fost depusă cererea reclamantului Todorov Maxim privind ridicarea excepției de neconstituționalitate prevederilor art.7 din Codul administrativ în temeiul art.135 alin.(1) lit.a) Constituția Republicii Moldova.

În cererea reclamantului a invocat că, cererea de chemare în judecată depusă de către reclamantul Todorov Maxim a fost repartizată aleatoriu judecătorului din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Central, Bologan Ana. Prin încheierea din 09.10.2020, judecătorul din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Central, Bologan Ana, și-a declinat competența de judecător specializat în materie civilă de la examinarea cauzei nominalizate, în favoarea judecătorului specializat în materie de contencios administrativ. În motivarea încheierii, instanța de fond a indicat faptul că Universitatea de Stat din Cahul se realizează expres noțiunilor de autoritate publică, or, acționează în regim de putere publică și are scopul realizării unui interes public, or, îndeplinește sarcinile de promovare a politicii educaționale, deci în regim de putere publică și se impune cu forță juridică în raport cu persoanele fizice și juridice, pentru realizarea interesului public.

Prin încheierea din 14.10.2020, judecătorul din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Central, Bancov Evgheni, a dispus suspendarea procesului în cauza intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Todorov Maxim împotriva Universității de Stat „B.P. Hasdeu” din Cahul, Popa Andrei - rectorul Universității de Stat din Cahul, intervenient accesoriu Ministerul Educației, Culturii și Cercetării privind anularea refuzului de acces la informații oficiale, obligarea de a furniza informații și repararea prejudiciului moral cauzat, cu prezentarea dosarului Curții de Apel Cahul în vederea soluționării conflictului negativ de competență.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 30.10.2020 s-a constatat competența instanței specializate în materie de contencios administrativ la judecarea acțiunii la cererea de chemare în judecată depusă de Todorov Maxim împotriva Universității de Stat „B.P. Hasdeu” din Cahul, Popa

Andrei - rectorul Universității de Stat din Cahul, intervenient accesoriu Ministerul Educației, Culturii și Cercetării privind anularea refuzului de acces la informații oficiale, obligarea de a furniza informații și repararea prejudiciului moral cauzat și s-a dispus remiterea cauzei spre judecare în fond Judecătorei Cahul, sediul Central - judecătorului specializat în materie de contencios administrativ. În motivarea încheierii în cauză, instanța de apel a indicat că Universitatea de Stat „B.P. Hasdeu” din Cahul se înscrie direct noțiunii de autoritate publică, or aceasta a fost instituită prin act normativ și acționează în regim de putere publică și are scopul realizării unui interes public, îndeplinind sarcinile de promovare a politicii educaționale, deci în regim de putere publică și se impune cu forță juridică în raport cu persoanele fizice și juridice, pentru realizarea interesului public.

Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate are ca obiect exercitarea controlului constituționalității normei prevăzute la art.7 Cod administrativ și anume a definiției oferite de legiuitor noțiunii de autoritate publică, or, calitatea de pîrît în cauzele examinate în procedura contenciosului administrativ, după adoptarea Codului administrativ, o pot avea doar autoritățile publice.

Potrivit art.7 Cod administrativ: Autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Reieșind din circumstanțele de fapt și de drept, se constată că noțiunea de autoritate publică reglementată la art.7 Cod administrativ nu corespunde standardelor de calitate ale unui act administrativ, la caz, a cerințelor de claritate și previzibilitate a legii, ceea ce contravine prevederilor art.7, art.20 alin.(2), art.23 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, art.6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, ceea ce determină instanțele de judecată să interpreteze extensiv norma prevăzută la art.7 din Codul administrativ prin asimilarea eronată a noțiunii de instituție publică cu cea de autoritate publică.

Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră a admite cererea și a sesiza Curtea Constituțională a Republicii Moldova în vederea exercitării controlului constituționalității prevederilor art.7 din Codul administrativ în temeiul art.135 alin.(1) lit.a) Constituția Republicii Moldova în cadrul examinării cauzei №3-1/2021.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016, Curtea verifică întrunirea condițiilor de admisibilitate atât din lectura încheierii instanței de judecată care a trimis sesizarea, cât și din excepția propriu-zisă, după cum urmează: 1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; 2) excepția este ridicată de una din părți sau de reprezentantul acesteia, sau este ridicată de instanța de judecată din oficiu; 3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; 4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Având în vedere că nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate și prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei pentru a identifica procedura examinării cauzei, instanța ajunge la concluzia de a admite cererea avocatului Todorov Maxim din 24.02.2021.

Sintetizând circumstanțele reliefate, instanța de judecată reține că, sunt întrunite condițiile indicate în Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

În conformitate cu art. 12¹ Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

DISPUNE :

Se admite cererea din 24.02.2021 depusă de avocatul Todorov Maxim privind ridicarea excepției de neconstituționalitate prevederilor art.7 din Codul administrativ în temeiul art.135 alin.(1) lit.a) Constituția Republicii Moldova și sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova, în cadrul examinării cauzei №3-1/2021 intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Todorov Maxim împotriva Universității de Stat din Cahul „B.P.Hasdeu”, și împotriva rectorului Universității de Stat din Cahul „B.P.Hasdeu” Popa Andrei privind anularea refuzului de acces la informații oficiale, obligarea de a furniza informații și repararea prejudiciului moral.

Se ridică excepția de neconstituționalitate în vederea exercitării controlului constituționalității prevederilor art.7 din Codul administrativ în temeiul art.135 alin.(1) lit.a) Constituția Republicii Moldova în cadrul examinării cauzei №3-1/2021 intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Todorov Maxim împotriva Universității de Stat din Cahul „B.P.Hasdeu”, și i împotriva rectorului Universității de Stat din Cahul „B.P.Hasdeu” Popa Andrei privind anularea refuzului de acces la informații oficiale, obligarea de a furniza informații și repararea prejudiciului moral.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea depusă de avocatul Todorov Maxim privind ridicarea excepției de neconstituționalitate din 24.02.2021.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

**Președintele ședinței
Judecătorul**

Marina Rusu